

Matematikk for livet – Episode 2

Prosjekt VERDI og Glenns erfaring som medforsker

Francesca: Velkommen til Matematikk for livet – en podkastserie utviklet ved Universitetet i Stavanger, i samarbeid med Nord Universitet, med støtte fra Stiftelsen Dam og i samarbeid med Norsk Forbund for Utviklingshemmede (NFU).

Serien bygger på prosjektet VERDI – Utvikling av ressurser for å forstå hverdagen gjennom inkluderende forskning, der forskere og medforskere samarbeider for å utvikle en mer inkluderende matematikkdiraktikk.

I denne episoden møter vi Glenn og hans mor og støttekontakt Hege. Glenn er medforsker i prosjektet, og sammen reflekterer de over hvordan det er å bidra i forskning – om følelser, læring og om å oppdage at matematikk ikke bare finnes i skolebøker, men i alt vi gjør.

Gjennom samtalen får vi høre hvordan Glenn, som tidligere trodde han “ikke kunne matematikk”, gradvis oppdaget hvor mye matematisk tenkning som finnes i hans interesser – i bygging av skip med legoklosser, i estimering og måling – og hvordan samarbeid og tillit gjør læring mulig.

Francesca: Før vi hører samtalen mellom Hege og Glenn, vil jeg si litt om hvorfor denne samtalen er så viktig for prosjektet VERDI. Glenn er en av **medforskerne** i prosjektet. Gjennom inkluderende forskning ønsker vi å forstå matematikk også fra perspektivet til dem som selv har erfart utfordringer i læring. Glenn har en unik stemme – han kjenner både gleden og frustrasjonen ved å lære, og han viser oss hvordan støtte, dialog og trygghet kan gjøre en stor forskjell. Når vi lytter til ham, lærer vi ikke bare om matematikk – vi lærer om mennesker, samarbeid og mestring.

Glenn: Jeg kom til verden for 33 år siden. Min interesse har alltid vært fly og store skip. Skolen var ikke alltid like interessant, likte aller best å gå tur til sjøen og kikke på skip som seilte inn i fjorden og fly som kom inn for landing på Sola. Jeg fikk min Asperger diagnose når jeg var 7 år. Mange biter falt på plass for min familie når vi fikk lært hva dette innbar.

Mamma/Hege har alltid vært min støtte, men også familien min.

Jeg var aldri så veldig opptatt av matematikk når jeg gikk på skolen. Var egentlig ikke så flink med matematikk. Mente selv at det var et fag som jeg ikke likte og forstod så godt.

Da min mor ble kjent med Francesca og hun ønsket meg med i dette prosjektet måtte de overtale meg litt. Jeg viste ikke hva jeg gikk til, hva jeg skulle gjøre, hvordan jeg skulle gjøre det og viste egentlig ikke hvorfor. Jeg sa også til Francesca at jeg er dårlig i matematikk.

Da vi startet opp og begynte å snakke i sammen fikk mer og mer forståelse for hva matematikk egentlig er og at jeg kan mye og driver med mye matematikk. Etter som vi arbeidet mer og mer i sammen så ser jeg at hele min hverdag dreier seg om matematikk. Jeg elsker å bygge skip med legoklosser og det var Francesca og de andre opptatt av, hvordan jeg tenkte når jeg bygget disse uten å bruke tegninger.

Jeg fikk noen oppgaver som jeg skulle utføre med en robotbil der jeg laget et spill for barna i barnehagen til mor mi. Jeg laget et spill som barna skulle spille og brukte en terning for å spille med roboten. Når vi spilte, kom Francesca med sine innspill og de var ulike mine. Francesca sa da at hun forstod ut ifra sitt ståsted som matematiker og jeg utfra mitt som tenker på en annen måte. Da tilførte jeg læring til henne og hun til meg. Jeg synes det er kjekt når vi jobber sammen og lærer fra hverandre.

En av mine svakheter er å snakke i store forsamlinger. Eks: samling på UIS når vi skulle fremføre et lite sammendrag av det vi hadde gjort foran mange mennesker. Vi kom inn i auditoriet der og da jeg så hvor mange det var der inn som satt og skulle høre på meg måtte jeg melde pass og ga dette over til min støtte som er mor. Hun fremførte både mitt og hennes bidrag og det føltes godt å ha en som kunne gjøre dette for meg. Jeg stod ved hennes side og fikk allikevel gode tilbakemeldinger selv om det ikke var meg som snakket.

Jeg tenker nok litt annerledes når vi snakker om matematikk. Jeg estimerer og sammenligner, måler og grupperer. Når jeg holder på med mine største interesser som er fly, simulator og bygging av store skip så er det mye matematikk. Breddegrader, høyde, fart, lengde, sammenligning, måling og estimering.

Hva jeg kan bidra med inn i dette er å sette søkelys på at jeg og andre som har utfordringer tenker annerledes, men at vi kan lære individuelt. Finne ut hva som er av interesse slik at vi har kroker å henge lærdommen som vi får på. Møte oss der vi er og legge til rette for at vi tenker annerledes.

Francesca: Vi nærmer oss slutten av denne episoden av Matematikk for livet. Før må jeg bare si at du klarte det Glenn, du klarte å presentere på en internasjonal

konferanse i Bratislava, du snakket engelsk og det gikk veldig bra. Vi var alle veldig stolte av deg.

Glenn: Ja det klarte jeg.

Francesca: Samtalen mellom Glenn og Hege minner oss om at alle har sin måte å tenke på – og at ekte inkludering handler om å verdsette disse forskjellene som styrke. Når forskning og erfaring møtes, oppstår ny forståelse – både faglig og menneskelig.

Du har hørt en episode av Matematikk for livet – en podkastserie utviklet ved Universitetet i Stavanger, i samarbeid med Nord Universitet og Stiftelsen Dam. Takk for at du lyttet – og husk: matematikk handler ikke bare om tall, men om livet selv.